یادداشت

تحلیلی بر تکرار مسیرهای شکست‌خورده وزارت نیرو در مسئله مالکیت رودخانه‌ها

بخت‌آزمایی دوباره از مسیر لوایح

مسعود امیرزاده: در سال‌هایی که ایران یکی از تلخ‌ترین دوره‌های تاریخ خود را از نظر منابع آب، فرسایش سرزمین و برهم‌خوردن تعادل اکولوژیک پشت سر می‌گذارد، انتظار آن بود که نظام مدیریت آب کشور، چشم‌انداز تازه‌ای را برگزیند؛ چشم‌اندازی مبتنی بر حفاظت از آبخوان‌ها، صیانت از رودخانه‌ها در جایگاه یک «اکوسیستم»، اجرای جدی طرح‌های تعادل‌بخشی، احیای حقابه‌های محیط‌زیستی و بازنگری بنیادین در سیاست‌های توسعه براساس واقعیت‌های آبی کشور و بازگشت به محترم نگه‌داشتن مکانیسم‌هایی که در طبیعت میلیون‌ها سال کارکرد داشته است. اما در کمال شگفتی، آنچه در عمل رخ داده، نه تغییر رویکرد بلکه اصرار بر یک مسیر بارها آزموده‌شده و بارها شکست‌خورده است؛ مسیری که هدف غایی آن، بنا بر شواهد و سوابق، نه حفاظت، بلکه دستیابی به مالکیت بر رودخانه‌ها و بسترهای آبی کشور و انتفاع مالی از آنهاست. این نوشتار، تحلیلی است بر روندی که نزدیک یک دهه است به اشکال مختلف پیگیری شده و اکنون، براساس شنیده‌ها، ظاهرا تلاش‌هایی برای احیای دوباره آن در قالب لایحه‌ای تازه تحت عنوانی مشابه «حفاظت از رودخانه‌ها» در حال شکل‌گیری است. لایحه‌ای که هنوز به‌طور رسمی ارائه نشده، اما صرف شنیده‌شدن آن کافی است تا جامعه مدنی، کارشناسان و فعالان محیط زیست بار دیگر نسبت به تکرار همان مسیر گذشته هشدار دهند.

آغاز ماجرا، دو مسیر برای یک هدف واحد

مسیر وزارت نیرو برای تملک رودخانه‌ها را نمی‌توان با یک رویکرد واحد توضیح داد، بلکه این مسیر از ابتدا در دو جبهه موازی پیگیری شده است:

مسیر نخست، توافق‌نامه‌های دوربرگردانی: نخستین تلاش‌های وزارت نیرو برای کسب مالکیت، از طریق توافق‌نامه‌هایی نامتعارف با برخی سطوح میانی سازمان منابع طبیعی و سازمان ثبت آغاز شد. توافق‌نامه‌هایی که بعدها آشکار شد فاقد مبنای قانونی هستند، هیچ‌گونه صلاحیت حقوقی برای انتقال مالکیت نداشته‌اند و ماهیت آنها بیشتر شبیه نوعی «دور زدن قانون» بود تا اجرای قانون. سرانجام، رأی هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در پانزدهم مهرماه سال ۱۴۰۴به استناد نظر شورای محترم نگهبان در دوازدهم شهریور سال جاری این مسیر را به‌کلی بست و اکنون، مکاتبات سازمان منابع طبیعی به‌عنوان متولی اموال عمومی بر همین مبنا صورت می‌پذیرد: «موضوع مالکیت وزارت نیرو بر رودخانه‌ها منتفی است؛ تمام اموال عمومی موضوع اسناد صادرشده باید اعاده به وضع سابق شوند و هیچ سند مستقل و جدیدی نباید برای رودخانه‌ها صادر شود». مکاتبات اخیر و مهم‌تر مستندات قانونی آن را باید به‌منزله مسدودشدن مسیر توافق‌نامه‌ای و دورزدن نهاد قانونی برشمرد.

مسیر دوم، مسیر لوایح و قانون‌سازی: مسیر دوم اما از جنس دیگری بود؛ وزارت نیرو در کنار توافق‌نامه‌ها، در سال‌های اخیر تلاش گسترده‌ای برای تغییر قانون انجام داد؛ تلاشی که سه مرحله داشت:

پیش‌نویس‌های متعدد و متوالی برای قانون جامع آب (۱۳۹۹)

الف. پیش‌نویس‌هایی که به‌ظاهر با هدف «به‌روزرسانی مدیریت آب» اما در عمل با محوریت تغییر مالکیت بستر رودخانه‌ها نوشته شده بود.

موج مخالفت‌ها در همان سال -از سوی فعالان مدنی، حقوق‌دانان و جامعه محیط‌زیستی-این مسیر را از درون متوقف کرد.

ب. کمیته‌های داخلی و بازنویسی قانون آب

گروه‌های کارشناسی تشکیل و متونی تهیه شد؛ اما آنچه در نهایت به مجلس رفت، نه متن کارشناسان، بلکه لایحه‌ای هم‌سایه با همان پیش‌نویس‌های مورد اعتراض بود.

ج. لایحه حفاظت از رودخانه‌ها و کنترل سیلاب (۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲)

این لایحه نزدیک به دو سال در کمیسیون کشاورزی و محیط زیست مجلس بررسی شد. در نهایت و با افزایش آگاهی عمومی، کمیسیون‌های تخصصی به‌روشنی دریافت که هدف پنهان لایحه، ایجاد مبنای قانونی برای مالکیت وزارت نیرو بر بستر رودخانه‌هاست. بنابراین لایحه با رأی منفی مواجه شد و عملا روند قانون‌گذاری در این مسیر نیز به بن‌بست رسید.

به بیان دیگر، هر دو مسیر -توافق‌نامه‌ها و لوایح- در نقطه مشترکی خاتمه یافتند: ناکامی کامل.

چرا این نگرانی هنوز باقی است؟

براساس شنیده‌ها و گزارش‌های غیررسمی، گفته می‌شود وزارت نیرو در حال بررسی یا تدوین پیش‌نویس تازه‌ای تحت عنوانی مشابه «حفاظت از رودخانه‌ها» یا «کنترل سیلاب» است؛ لایحه‌ای که هنوز منتشر نشده و هیچ متن رسمی در اختیار مجلس یا افکار عمومی قرار نگرفته است.

اما تجربه‌های گذشته نشان داده هر زمان وزارت نیرو لایحه‌ای با چنین عناوینی تدوین کرده، غایت آن تغییر مالکیت و نه حفاظت خواهد بود. حتی اگر نیت این بار متفاوت باشد، بار تاریخ بر دوش این وزارتخانه اجازه نمی‌دهد جامعه مدنی بدون حساسیت از کنار این شنیده‌ها عبور کند. چرا مالکیت‌جویی وزارت نیرو با هیچ معیار عقلانی، محیط‌زیستی یا حقوقی سازگار نیست؟ هیچ‌یک از دستگاه‌های دولتی برای اعمال وظایف حاکمیتی نیازمند مالکیت عرصه نیستند. وزارت نیرو برای حفاظت از حریم رودخانه‌ها، اجرای طرح‌های سیلاب یا جلوگیری از تجاوزات، در «قانون توزیع عادلانه آب» ابزار کافی دارد. همچنین طبق قانون، رودخانه‌ها در زمره اراضی ملی و اموال عمومی هستند. تجزیه آنها و انتقال مالکیت به دستگاه‌های مختلف باعث پاره‌پاره‌شدن مدیریت سرزمین و ایجاد رقابت مخرب بین حکمران‌ها می‌شود. در ضمن وزارت نیرو با توجه به نوع بدنه فنی خود و تکالیف اصلی رودخانه را «حجمی از آب قابل مدیریت» می‌بیند، درحالی‌که رودخانه یک اکوسیستم با روابط پیچیده با آبخوان‌ها، پوشش گیاهی، تالاب‌ها و جوامع پیرامونی است.

ادامه در صفحه ۸

عکس: محمود خاکیان، ایرنا

گزارش «شرق» از درآمد خیره‌کننده کشورهای همسایه از صنعت گردشگری و توریسم ورزشی به بهانه تقابل عجیب ایران با رویدادهای ورزشی توسعه‌محور

ماراتن مهجور

مریم شکرانی: غول‌های بزرگ نفت و گاز جهان در همسایگی ایران تلاش می‌کنند که در صنعت گردشگری ورزشی صاحب جایگاه ویژه شوند. قطر سومین تولیدکننده بزرگ گاز جهان درحالی‌که تنها یک‌پنجم استان خوزستان ایران وسعت دارد، در سال ۲۰۲۲ میزبان جام جهانی فوتبال شد و عربستان با جذب ستاره‌های فوتبال دنیا و به دست آوردن میزبانی جام جهانی فوتبال ۲۰۳۴ تلاش می‌کند توجه گردشگران جهان را به خود جذب کند. امارات میزبان جام جهانی فوتبال ساحلی می‌شود و درآمد صنعت گردشگری ترکیه با شتاب خیره‌کننده در پنج سال اخیر از درآمد نفت ایران پیشی می‌گیرد. اما در ایران با وجود مزیت‌های فراوان طبیعی و تاریخی، نه‌تنها صنعت گردشگری سهم درخور توجهی در تولید ناخالص ملی کشور ندارد، بلکه تلاش‌های بخش خصوصی برای توسعه صنعت گردشگری و به‌ویژه توریسم ورزشی بارها با سنگ‌اندازی‌ها و مانع‌تراشی‌های سیاست‌گذاران مواجه شده است؛ مصداق بارز این ماجرا ماراتن دوومیدانی کیش است که در نیمه آذر برگزار شد و به بهانه حجاب به پرونده قضائی و بازداشت برگزارکنندگان رسید و واکنش‌ها و حواشی زیادی به یدک کشید و حالا در آخرین اظهارنظر مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، گفته است «نباید بی‌جهت برای مردم محدودیت ایجاد کرد یا آنها را تحت فشار گذاشت؛ هر اقدامی که باعث نارضایتی مردم شود، دقیقا کمک به رژیم صهیونیستی است. ما نه‌تنها موافق ناهنجاری‌ها نیستیم، بلکه مخالف جدی آن هم هستیم، اما بحث بر سر نحوه و چگونگی مواجهه با این ناهنجاری‌هاست». حرف‌هایی که البته سال‌هاست از پشت تریبون‌های متولیان شنیده می‌شود اما در عمل انفعال و زمین‌گیری صنعت گردشگری ایران را به دنبال داشته است.

جهش ۴.۴ برابری درآمد گردشگری ترکیه در ۵ سال

درحالی‌که ماراتن کیش به بهانه حجاب گردشگران به جنجال کشیده شد و بار دیگر صنعت گردشگری ایران را به کما برد، کشورهای همسایه ایران سال‌هاست برنامه‌ریزی گسترده‌ای در صنعت گردشگری و به‌ویژه توریسم ورزشی داشته‌اند. براساس گزارش آناتولی، درآمد صنعت گردشگری ترکیه از ۱۳.۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۰ میلادی به ۶۱.۱ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ رسیده است. به عبارت دیگر، در پنج سال اخیر درآمد صنعت گردشگری ترکیه رشدی خیره‌کننده داشته و حدود ۴.۴ برابر شده است. نگاهی به سهم صنعت گردشگری در تولید ناخالص ملی ترکیه هم گویای آن است که این صنعت سهمی حدود ۱۲ درصد تولید ناخالصی ملی ترکیه را تشکیل می‌دهد. همچنین گزارش شورای جهانی سفر و گردشگری (WTTC) حاکی از آن است که بخش سفر و گردشگری ترکیه در سال ۲۰۲۳ تمام رکوردها را شکسته و در چهار معیار کلیدی به نقاط عطف جدیدی دست یافته است. در سال ۲۰۲۳، این بخش ۳.۱۱ تریلیون لیر به اقتصاد ترکیه کمک کرده است که ۱۲ درصد از کل تولید ناخالص داخلی کشور را تشکیل می‌دهد. همچنین صنعت گردشگری بیشتر از ۳.۲ میلیون شغل در ترکیه ایجاد کرده و درواقع از هر ۱۰ شغل در ترکیه یک شغل مربوط به صنعت گردشگری است.

جالب اینکه توریسم ورزشی در ترکیه دارای تشکل صنفی مستقل است و انجمن گردشگری ورزشی ترکیه گزارش داده که گردشگری ورزشی در ترکیه رشد چشمگیری را تجربه می‌کند و در سال ۲۰۲۳ به درآمد تقریبی ۴.۵ میلیارد دلار رسیده است. این انجمن پیش‌بینی کرده است که درآمد گردشگری ورزشی ترکیه در پایان سال ۲۰۲۵ از ۵.۵ میلیارد دلار فراتر رود و البته توضیح می‌دهد که ترکیه بنا دارد با فراهم‌کردن زیرساخت‌های انواع ورزش‌های بین‌المللی و بومی اثبات کند که مقصد مهمی برای برگزاری رویدادهای جهانی ورزش است و البته جذابیت ورزش‌های بومی خود را به دنیا شناسایی کند.

انجمن گردشگری ورزشی ترکیه با اشاره به رشد پیوسته درآمد کشور از توریسم ورزشی تأکید می‌کند که این رشد ناشی از رویدادهای بین‌المللی برجسته و افزایش اردوهای آموزشی برگزارشده در ترکیه است؛ اردوهای فوتبال، مسابقات دوچرخه‌سواری، رویدادهای تنیس، مسابقات گلف بزرگسالان و ورزش‌های زمستانی به‌ویژه این رشد را هدایت می‌کنند. براساس این گزارش، درحالی‌که آنتالیا و استانبول به‌عنوان مقاصد توریسم ورزشی رشد سریع را تجربه می‌کنند، مناطقی در حومه دریای سیاه و آناتولی شرقی در سال‌های اخیر به‌سرعت در گردشگری ورزشی در حال رشد بوده‌اند. برای مثال، در سال ۲۰۲۳ حدود ۴۰ درصد افزایش در تعداد رویدادها در این مناطق وجود داشته است و ۶۰ درصد از رویدادهای برگزارشده در این مناطق مورد علاقه گردشگران خارجی بوده است. انجمن توریسم ورزشی ترکیه همچنین تأکید می‌کند که این کشور به دنبال حمایت ویژه از ارگان‌های مردم‌نهادی است که در توسعه گردشگری ورزشی به کشور کمک می‌کنند. در مورد ماراتن‌های معروفی که در ترکیه برگزار می‌شود، ماراتن استانبول یکی از معروف‌ترین ماراتن‌هایی است که در این کشور برگزار می‌شود. برگزاری این ماراتن از سال ۱۹۷۹ میلادی آغاز شده است؛ زمانی که گروهی از گردشگران آلمانی پیشنهاد دادند دویدن از آسیا به اروپا می‌تواند یک تجربه نمادین و فراموش‌نشدنی باشد.

نخستین دوره این مسابقه در اول آوریل ۱۹۷۹ برگزار شد. در آن زمان تنها حدود ۵۰ دونده در آن شرکت کردند. بعدها با حمایت شهرداری کلان‌شهر استانبول، رویداد گسترش یافت و با نام «دو بین‌قاره‌ای اوراسیا» (Eurasia Marathon) شناخته شد. در سال ۲۰۱۳، برای هم‌راستاشدن با استانداردهای جهانی و تأکید بر برند شهری استانبول، نام رسمی آن به ماراتن استانبول Istanbul Marathon تغییر یافت. در طول بیش از چهار دهه، این ماراتن از یک رویداد محلی کوچک به مسابقه‌ای با بیش از صد هزار شرکت‌کننده در بخش‌های مختلف تبدیل شده است. امروزه هزاران ورزشکار حرفه‌ای و آماتور از سراسر جهان در آن حضور می‌یابند تا با شعار «دو قاره، یک مسابقه» از آسیا به اروپا بدوند. این مسابقه تنها ماراتن جهان است که شرکت‌کنندگان در آن از قاره آسیا شروع کرده و در قاره اروپا به خط پایان می‌رسند. ماراتن استانبول ترکیبی است از ورزش، تاریخ، فرهنگ و چشم‌اندازهایی خیره‌کننده از تنگه بسفر و بناهای تاریخی چندهزارساله. ماراتن معروف دیگری که در ترکیه برگزار می‌شود، ماراتن ازمیر است و با هدف معرفی یک شهر تاریخی هشت‌هزارساله کنار دریای اژه برگزار می‌شود و ازمیر با بناهای تاریخی چشمگیر از موزه و معبد تا مسجد و کلیسا، بقایای تمدن‌های باستانی، منظره‌های ساحلی خیره‌کننده برای دوندگان سراسر جهان تجربه‌ای متفاوت را ایجاد کرده است. علاوه بر این دو نمونه ماراتن، ترکیه ده‌ها ماراتن و نیمه‌ماراتن منطقه‌ای و جهانی برگزار می‌کند و با این ماراتن‌ها زمینه رشد اقتصاد محلی شهرها و روستاهای خود را فراهم کرده است.

میزبانی جام جهانی با یک‌پنجم وسعت خوزستان

قطر کشور کوچکی که وسعت آن تنها یک‌پنجم استان خوزستان ایران است و سومین تولیدکننده بزرگ گاز دنیا شناخته می‌شود، با وجود برخورداری از منابع فراوان نفت و گاز و البته با وجود وسعت بسیار اندک خود و نداشتن جاذبه طبیعی خاص، از توریسم ورزشی غافل نبوده است و در حال حاضر صنعت گردشگری حدود هشت درصد از تولید ناخالص ملی این کشور را تشکیل می‌دهد و البته مصداق بارز تمرکز این کشور بر توریسم ورزشی، برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ فوتبال در قطر به‌عنوان اولین کشور عربی جهان بود.

طبق گزارش مؤسسه PwC جام جهانی ۲۰۲۲ برای قطر بین ۲.۳ تا ۴.۱ میلیارد دلار درآمد ایجاد کرد. گزارش صندوق بین‌المللی پول هم این برآورد را تأیید کرده و جام جهانی قطر را ترغیب کرده است که توریسم ورزشی خود را توسعه دهد.

قطر همچنین میزبان تورنمنت‌های متعدد جهانی و قاره‌ای ۲۰۲۵ قهرمانی جهانی پینگ‌پنگ و مسابقات چندگانه بزرگ ورزشی و قهرمانی‌های جهانی، آسیایی و منطقه‌ای مثل کشتی، ژیمناستیک، پدل، گلف، تیراندازی و... است. در سال ۲۰۲۵ این کشور برای برگزاری بیش از ۸۰ رویداد ورزشی برنامه‌ریزی کرده است.

درباره رویدادهای ورزشی مربوط به دوومیدانی هم قطر سال‌هاست ماراتن دوحه را برگزار می‌کند. این ماراتن اولین بار در سال ۲۰۱۳ برگزار شد. این ماراتن مسیر شهری (road-race) است و مسافت‌های مختلفی دارد و در کنار شرکت ورزشکاران حرفه‌ای، بخش «شرکت عمومی» هم فعال است. این ماراتن از طرف «Ooredoo»، یک شرکت مخابراتی قطری برگزار می‌شود و از نظر استانداردها و سطح بین‌المللی جزء ماراتن‌های ممتاز جهانی است. در آخرین دوره‌های این ماراتن تعداد شرکت‌کنندگان درخور توجه بوده است؛ برای مثال در ۲۰۲۵ بیش از ۱۵ هزار دونده از حدود ۱۴۰ کشور در ماراتن شرکت کردند.

ستاره‌های جهان فوتبال در عربستان

عربستان، دیگر غول نفتی منطقه است که با وجود برخورداری از منابع باکیفیت نفت و گاز و اینکه سال‌ها به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان نفت جهان شناخته می‌شود، اما توسعه گردشگری ورزشی را به‌عنوان یکی از راه‌های تنوع‌بخشی به درآمدهای خود انتخاب کرده است. صرف‌نظر از اینکه عربستان به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین مقاصد گردشگری مذهبی جهان شناخته می‌شود و از این طریق درآمد درخور توجهی به دست می‌آورد. حالا عربستان نه‌تنها مالک پرافتخارترین باشگاه‌های فوتبال در لیگ‌های آسیایی است، بلکه با جذب باکیفیت‌ترین بازیکنان فوتبال جهان تلاش می‌کند خود را در عرصه فوتبال جهان مطرح کند. عربستان با پول‌های کلان شروع به جذب ستاره‌های مطرح فوتبال کرد و کریستین رونالدو، ستاره پرتغالی را جذب باشگاه النصر کرد. همچنین باشگاه الهلال ستاره بزرگ دیگری مانند نیمار را به خدمت گرفت. این انتقال‌ها بخشی از تلاش برای بالابردن سطح لیگ داخلی عربستان -Saudi Pro League- و جذب مخاطب و توجه بین‌المللی است تا لیگ سعودی و فوتبال عربستان به یکی از مقاصد جذاب برای بازیکنان و هواداران جهانی تبدیل شود و هم‌زمان بخش ورزش و گردشگری رشد کند. گذشته از این عربستان توانست پس از سال‌ها تلاش میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ فوتبال را به دست آورد. برنامه عربستان برای ۲۰۳۴ شامل استفاده از ۱۵ استادیوم در پنج شهر است. دولت و سرمایه‌گذاران سعودی در حال سرمایه‌گذاری میلیاردی روی زیرساخت، ورزش حرفه‌ای و بخش گردشگری هستند تا میزبانی جام جهانی را در چارچوب استراتژی Vision 2030 تبدیل به یک «شتاب‌دهنده اقتصادی» کنند. تحلیلگران می‌گویند میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ «یک game changer» برای گردشگری عربستان خواهد بود. از آغاز اجرای برنامه Vision 2030، عربستان تلاش کرده فوتبال، ورزش و رویدادهای ورزشی را به بخشی از استراتژی تنوع اقتصادی و گردشگری خود تبدیل کند. طبق آمار اعلام‌شده، در چهار سال اخیر عربستان از طریق حدود ۸۰ رویداد ورزشی بین‌المللی توانسته ۲.۵ میلیون بازدیدکننده و گردشگر جذب کند و میزبانی جام جهانی ۲۰۳۴ قرار است نقطه تحول اصلی باشد و ساخت زیرساخت‌های ورزشی، استادیوم، هتل، حمل‌ونقل و امکانات گردشگری، به گفته تحلیلگران می‌تواند تحولی بزرگ در صنعت توریسم عربستان ایجاد کند. در این میان، ماراتن ریاض یکی از معروف‌ترین رویدادهای ورزشی منطقه است و از طریق اتحادیه ورزش همگانی سعودی (SFA) برگزار می‌شود. این مسابقه با ۱۰ هزار شرکت‌کننده از عربستان سعودی، کشورهای خلیج فارس و دیگر نقاط مختلف جهان برگزار می‌شود.

ماراتن ریاض مورد تأیید اتحادیه بین‌المللی فدراسیون‌های دوومیدانی جهان و آسیا بوده و نخستین رویداد حرفه‌ای بین‌المللی است که به میزبانی کشور سعودی برگزار می‌شود و مورد توجه ویژه شاهزادگان سعودی است؛ به‌طوری که محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، به صورت مستقیم و نمادین برای برگزاری این رویداد بیانیه می‌دهد.

گزارش

ادعای بی‌پایه درباره ایران‌خودرو؛ ایران‌خودرو مسیر قانونی خود را ادامه می‌دهد

اظهارات اخیر شهردار تهران در یک برنامه دانشگاهی، بار دیگر ایران‌خودرو را به مرکز بحث رسانه‌ای و سیاسی تبدیل کرد. او مدعی شد مدیریت شرکت در اختیار یک مجموعه خاص است و برخی اعضای آن محدودیت‌های حقوقی دارند. بررسی دقیق قوانین، اساسنامه شرکت و ترکیب سهامداری نشان می‌دهد بخش زیادی از این روایت با واقعیت قانونی فاصله دارد.

۱. آغاز ماجرا؛ روایت جنجالی و سوءتفاهم حقوقی

صبح آن روز، دانشگاه آزاد تهران میزبان برنامه‌ای زنده بود که موضوع مدیریت ایران‌خودرو را محور قرار داد. شهردار تهران با صراحت گفت که ایران‌خودرو «خصوصی‌سازی شده» و مدیریت آن در اختیار مجموعه‌ای خاص است؛ مجموعه‌ای که برخی اعضایش -به گفته او- ممنوع‌الخروج یا ممنوع‌الورود هستند. این سخنان، در همان لحظه در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها بازتاب یافت و پرسش‌های زیادی ایجاد کرد: آیا ایران‌خودرو واقعا خصوصی‌سازی شده است؟ آیا چنین ادعاهایی با قوانین کشور همخوانی دارد؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها باید دقیقا به قوانین و اسناد رسمی شرکت نگاه کرد.

۲. مجمع ۱۷ بهمن ۱۴۰۳؛ نقطه شروع حقیقت

انتخاب هیئت‌مدیره ایران‌خودرو در تاریخ ۱۷ بهمن ۱۴۰۳ انجام شد. این انتخاب نه پشت درهای بسته، بلکه در مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده و با حضور سهامداران صورت گرفت.

اسناد کلیدی این فرایند:

قانون تجارت (مواد مرتبط با انتخاب مدیران)

دستورالعمل حاکمیت شرکتی ناشران بورسی

اساس‌نامه ایران‌خودرو.

سه کرسی هیئت‌مدیره در اختیار بخش خصوصی و دو کرسی در اختیار نهادهای عمومی و دولتی قرار دارد. این ترکیب نشان می‌دهد شرکت تحت کنترل کنسرسیوم سهامداران بخش خصوصی مدیریت می‌شود، اما هیچ واگذاری رسمی مالکیت یا خصوصی‌سازی قانونی انجام نشده است.

۳. «انتخاب مدیر» یا «خصوصی‌سازی»؛ تفاوت‌ها

بسیاری از سوءتفاهم‌ها از اینجا شروع می‌شود: انتخاب مدیر از طرف سهامداران بخش خصوصی با خصوصی‌سازی رسمی متفاوت است.

خصوصی‌سازی قانونی شامل چند مرحله مشخص است:

الف) کارشناسی و ارزش‌گذاری شرکت

ب) تصویب هیئت واگذاری

پ) عرضه بلوک سهام در مزایده

ت) انتقال مالکیت از طریق سازمان خصوصی‌سازی.

ایران‌خودرو هنوز هیچ‌یک از این مراحل را طی نکرده است؛ بنابراین ادعای «خصوصی‌سازی پنهانی» صحت ندارد.

۴. ماجرای ممنوع‌الخروجی؛ واقعیت قانونی

ادعای شهردار درباره محدودیت‌های حقوقی سهامداران نیز با قانون همخوانی ندارد:

طبق ماده ۵۸۳ قانون تجارت، شخصیت حقوقی شرکت مستقل از سهامداران است. حتی اگر یک سهامدار محدودیت قضائی داشته باشد، این موضوع تأثیری بر تصمیمات یا مالکیت شرکت ندارد.

اصطلاح «ممنوع‌الورود» در قوانین ایران وجود ندارد و صرفا یک اصطلاح رسانه‌ای است.

در حقیقت، این اظهارات بیشتر موجب سردرگمی و برداشت اشتباه می‌شود تا روشن‌شدن واقعیت.

۵. ریشه اختلاف؛ سیاست، رسانه و حقوق

سه عامل اصلی باعث شد این نوع اظهارات برجسته شود:

الف) پیچیدگی ساختار سهامداری: ایران‌خودرو تحت کنترل کنسرسیوم سهامداران بخش خصوصی است و ترکیب سهم‌ها فهم عمومی را دشوار می‌کند.

ب) فضای سیاسی و رسانه‌ای: روایت‌ها سریع‌تر از واقعیت‌ها منتشر می‌شوند و هر جمله‌ای می‌تواند تیتراژ شود.

ادامه در صفحه ۸

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده و مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده انجمن جلبک شناسی ایران به شماره ثبت ۵۰۷۹۳

بدینوسیله از کلیه اعضاء پیوسته انجمن دعوت می شود تا درجلسات مجمع عمومی فوق العاده و مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده انجمن که به ترتیب در ساعات ۱۱ و ۱۳ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۰ به نشانی تهران، میدان هفت تیر، خیابان قائم مقام فراهانی، خیابان مشاهیر، نبش خیابان غفاری پلاک ۵ (موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور) تشکیل می شود، حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق العاده : ۱-تصویب اساسنامه جدید

دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده : ۱-ارائه گزارش عملکرد هیات مدیره ۲- ارائه گزارش بازرس ۳-تصویب صورتحساب مالی سال۱۴۰۳ ۴-انتخاب اعضاء هیات مدیره و بازرسان ۵-بررسی برنامه‌های آتی انجمن

هیات‌مدیره‌انجمن

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی جامعه انجمن های حرفه‌ای راهنمایان گردشگری ایران

بدینوسیله به اطلاع کلیه انجمن های معتبر حرفه ای راهنمایان گردشگری کشور، عضو جامعه جامعه مذکور، می‌رساند که مجمع عمومی عادی جامعه انجمن‌های حرفه ای راهنمایان گردشگری ایران در تاریخ ۱۰ دی‌ماه ۱۴۰۴ از ساعت ۱۱:۰۰ صبح، در سالن فجر واقع در محوطه ساختمان وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در تهران برگزار خواهد شد. لذا از کلیه نمایندگان رسمی انجمن های مذکور جهت شرکت در این مجمع دعوت به عمل می‌آید. دستورجلسه این مجمع به شرح زیر می باشد:۱.استماع گزارش هیات مدیره و رسیدگی به امور انجام شده و اتخاذ تصمیم نسبت به ادامه برنامه‌های مصوب ۲. رسیدگی و اتخاذ تصمیم در مورد تصویب یا عدم تصویب گزارش مالی و بودجه ۳. استماع گزارش بازرسان در خصوص مسائل مربوط و اتخاذ تصمیمات مقتضی ۴. انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل هیأت مدیره و بازرسان از میان کاندیداهای واجد شرایط

هیات مدیره

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده جامعه انجمن های حرفه‌ای راهنمایان گردشگری ایران

بدینوسیله به اطلاع کلیه انجمن های معتبر حرفه ای راهنمایان گردشگری کشور، عضو جامعه مذکور، می‌رساند که مجمع عمومی فوق العاده جامعه انجمن های حرفه ای راهنمایان گردشگری ایران در تاریخ ۱۰ دی‌ماه ۱۴۰۴ از ساعت ۱۰:۰۰ صبح در سالن فجر واقع در محوطه ساختمان وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در تهران برگزار خواهد شد. لذا از کلیه نمایندگان رسمی انجمن‌های مذکور جهت شرکت در این مجامع دعوت به عمل می آید.

دستورجلسه این مجمع به شرح زیر می باشد: ۱ - اصلاح برخی مفاد اساسنامه جامعه، مطابق با آیین‌نامه تشکیل، اداره و فعالیت تشکل‌های حرفه‌ای گردشگری و امور غیرحاکمیتی قابل واگذاری به آن ها، مصوب ۱۴۰۴/۰۵/۲۲ ۲ - تطبیق مفاد اساسنامه جامعه با آخرین اساسنامه مصوب وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در صورت لزوم

هیات مدیره

www
shargh daily
ir

برگ سبز و سند کمپانی **خودروپژو۲۰۶ تیپ۵** رنگ بژ متالیک مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ایران ۱۰-۴۳۷ س ۴۱ و شماره موتور 10FX5C2177794 و شماره شاسی ۱۱۸۰۰۲۹۱ به نام **احسان صالحی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی کارت خودرو

کارت **خودروسمند EF7**، سفید ۱۳۹۲، به شماره پلاک خودرو ۶۳۱ ط ۷۱ ایران ۶۸، شماره شاسی naacr1hsxdf557268، شماره موتور 147h0044741 بنام **علیرضا ولی محمدی**، به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.